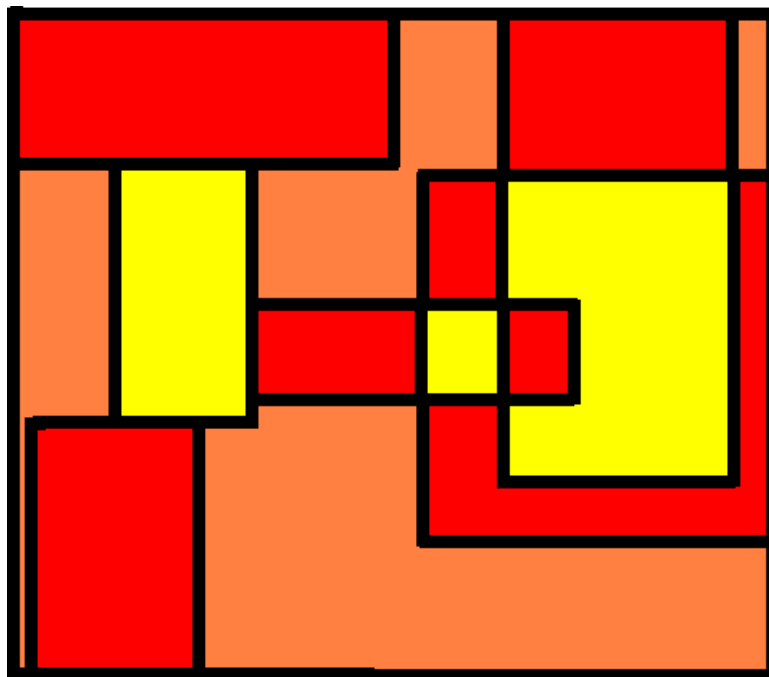

Het schilderij voor de koningin

door Nellie de Kok

Het schilderij voor de koningin

door Nellie de Kok

Samenvatting

De koningin heeft gevraagd of Katrijn voor haar een schilderij wil maken. Katrijn wil dat wel graag, maar ze heeft geen idee wat ze op het doek moet schilderen. Ze vraagt aan Jan of hij nog wat ideeën heeft. Jan kan alleen maar antwoorden met rijmwoorden en er komen de gekste ideeën naar voren. Als Jan dan ook nog de bussen verf omschopt over het doek is Katrijn helemaal boos. En toch komt er nog een mooi schilderij tevoorschijn.

Een poppenkastspel voor kinderen vanaf 3 jaar.

Poppen: Katrijn, Jan Klaassen, de koningin

2 spelers in de poppenkast. (het kan gespeeld worden door 1 persoon)

Speler 1: Katrijn en de koningin

Speler 2: Jan Klaassen

Voorwerpen: 2 stukken doek van 15 cm bij 15 cm. (1 daarvan beschildert met de kleuren rood en geel met zwarte lijnen met een oranje achtergrond, de ander onbeschilderd) 3 potjes: rood, geel en zwart (kleine gekleurde papieren rolletjes), een liniaal, een kwast.

Achtergrond: een huiskamer

Duur: 12 minuten

Het schilderij voor de koningin

(Katrijn komt op met een liniaal in haar hand en een witte doek)

Katrijn: Jan, kom eens hier.

Jan: Lekker bier, ik lust er wel vier.

Katrijn: Wat zeg je nu voor rare dingen?

Jan: Ik vind het fijn om te zingen en te springen. (Jan springt)

Katrijn: Dat zal best, maar je moet me nu helpen. Spaar je krachten!

Jan: Dan zal ik nog even moeten wachten.

Katrijn: Hè, waar moet je op wachten?

Jan: Ik moet wachten op nieuwe gedachten.

Katrijn: Wat sta je nu weer van die domme dingen te roepen?

Jan: O lieve Katrijn, nu moet ik even poepen.

(Jan loopt weg)

Katrijn: Jan, waar ga je heen? Jan, kom terug!

(tegen de kinderen)

Snappen jullie hier nu iets van? Ik vraag hem vriendelijk om mij te helpen en wat doet die rare kwibus? Hij loopt gewoon weg! Is jullie iets aan Jan Klaassen opgevallen? Hij praat de laatste tijd zo raar.

(Jan komt op)

Jan: Hier ben ik alweer. Ik ben helemaal klaar.

Katrijn: Waar was je nou?

Jan: Katrijntje, wat denk je? Doe niet zo flauw.

Katrijn: Je moet me hiermee helpen. Dit gaat me nooit alleen lukken.

Jan: Ik was alleen maar aan het drukken.

Katrijn: Ha, ha, wat zijn we grappig! Houdt dit even vast! We moeten dit doek meten.

Jan: Katrijn, laat jij soms van die stinkende scheten?

(Jan lacht zich krom)

Katrijn: Serieus Jan, als je zo doorgaat, krijg je niets te eten.

Jan: Goed Katrijn, maar wat ga je allemaal meten?

Katrijn: Onze koningin heeft gevraagd of ik een schilderij voor haar wil maken.

Jan: En ga jij het dan verven op dit laken?

(Jan houdt het laken omhoog)

Katrijn: Ja precies, het moet niet te kort zijn en niet te lang.

Jan: Oh, dan leg ik het laken wel even in de gang.

Katrijn: Nee Jan ik wil hier schilderen. Het mag ook niet te groot zijn of te klein.

(Jan en Katrijn meten het doek)

Jan: Katrijntje, ik denk dat dit wel een goede maat zal zijn.

Katrijn: Oh ja, denk je dat echt Janneman. Dit maakt me erg blij.

Jan: Goed, dan kan ik nu wel gaan. Ben ik nu echt vrij?

Katrijn: Ja, ik ga nu bedenken wat ik ga verven. Ga maar gauw Jan, anders zul je het voor mij bederven. O jee, nu begin ikzelf ook al.

(Jan loopt weg)

Jan: Ha, die Katrijn. Zij rijmt ook al fijn.

Katrijn: Nee hoor kinderen. Ik doe niet mee aan die grappen van Jan. O jee, ik heb nog steeds geen goed plan. Weten jullie misschien wat ik kan maken op dit schone witte laken?

(Probeer 1 of 2 keer op de reactie van de kinderen te rijmen)

Ik vind het wel erg moeilijk hoor. Het is natuurlijk wel een hele eer om voor de koningin een schilderij te maken. Waarom zou ze het eigenlijk aan mij gevraagd hebben? Ik kan niet eens een recht lijntje zetten. Oh, ik weet het echt niet. Ik denk toch maar dat ik Jan erbij ga halen. Blijven jullie even zitten? Ik ben zo terug.

(Katrijn verdwijnt)

(Jan komt op met 2 blikken verf: rood en geel.)

Jan: Zo Katrijn! Hè, waar is Katrijn? Nou ja, dat is niet erg. Ik zet deze twee blikken verf hier maar neer. Daar zal ze wel blij mee zijn. Ik ga Katrijntje even halen. Niet weglopen hoor!

(Jan gaat weg)

(Katrijn komt)

Katrijn: Oh, kijk nu, Jan heeft de verf al klaar gezet. Wat is het toch een lieverd hè? Maar ja, ik weet nog steeds niet wat ik wil schilderen. Ik ga nog even op zoek naar Jan.

(Katrijn verdwijnt)

(Jan komt op met een kwast in zijn hand)

Jan: Zo, ik heb meteen maar een kwast meegebracht. Hebben jullie Katrijntje gezien? O ja, is ze op zoek naar mij? Dan zal ik haar gaan zeggen dat ze kan ophouden met zoeken, omdat ik al gevonden ben. Wacht maar even.

(Jan loopt weg)

Katrijntje, ik heb mezelf al gevonden. Waar ben jij?

(Katrijn komt op)

Katrijn: Ik kan Jan niet vinden. Hebben jullie hem misschien gezien? Heeft hij nog iets gezegd? O, ik zie dat hij zelfs een kwast heeft meegebracht. Nou ja, nu weet ik nog niet wat ik op dit doek zal zetten.

(Jan komt op)

Jan: Een grote zak friet met twee kroketten.

Katrijn: Nee hoor Jan, dat vindt ik geen goed plan. Je houdt me zeker voor het lapje?

Jan: Ja dat klopt, vond je het geen leuk grapje?

Katrijn: Nee, ik vind het niet leuk. Morgen komt de koningin dit schilderij al halen.

Jan: Ze gaat je er toch zeker wel iets voor betalen.

Katrijn: Nee, natuurlijk niet. Ik ga aan de koningin toch geen geld vragen!.

Jan: Ze heeft anders geld genoeg, hele grote bedragen.

Katrijn: Jan houd je mond. Zo mag je niet praten. Je moet trouwens nog iets bedenken wat hier op dit doek moet komen. Ja, bedenk wat! Vlug!

-Einde zichtversie-